

عنوان مقاله:

مرجع شناسی امنیت در قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران

محل انتشار:

پژوهش های حفاظتی-امنیتی، دوره 3، شماره 10 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسنده:

احمد مزینانی - ۰۱۲۳۴۵۶۷۸۹

خلاصه مقاله:

در مطالعات امنیتی توجه به مراجع امنیت به دلیل نقش تعیین کننده ای که این مراجع در تداوم حیات نظام سیاسی دارند از اهمیت بیشتری برخوردار است. بی شک دانش امنیتی به عنوان یک علم بین رشته ای، دارای رابطه ی معنی داری با حوزه های مختلف اجتماعی است. مراجع امنیت در حقیقت عناصر اصلی تضمین بقاء نظام سیاسی هر کشور هستند که از درون مجموعه ای از اندیشه های کلان راهبران و سایر منابع حاوی پیام های ایدئولوژیکی نظام سیاسی خارج می شود و به عنوان خطوط قرمز نظام به شمار می آید که تهدید آن ها به منزله تهدید ساختار نظام سیاسی محسوب می شود. این مراجع اغلب در پیام های اصلی مکتوب و یا شفاهی مورد استناد رهبران جامعه، متجلی می شود. قانون اساسی هر کشور و از جمله جمهوری اسلامی ایران در حقیقت مرجع اصلی سنجش و ارزیابی درست و یا نادرست بودن تصمیمات مسئولان کشور است و حاوی مهم ترین اصول کلی و پایه ی اصلی حاکمیت نظام سیاسی است؛ لذا محتوای آن به طور ذاتی حاوی مرکز تجمع منابع قدرت کشور و به تبع آن مراجع امنیت نیز هست. نگارنده در این مقاله با تکیه بر روش توصیفی-تحلیلی، ضمن بازخوانی قانون اساسی به عنوان مهم ترین سند ملی تعیین کننده ساختار، اهداف و ارکان نظام جمهوری اسلامی ایران با رویکرد ایجابی و تکیه بر وجه نرم افزاری امنیت، اندیشه حاکمیت، سرمایه های اجتماعی و فرهنگ عمومی را به عنوان مهم ترین وجوه نرم افزاری مراجع امنیت در نظریه امنیتی جمهوری اسلامی را در قانون اساسی شناسایی، استخراج و معرفی نمود است و در پایان به منظور اتقان علمی دستاوردهای این مقاله به رای خبرگی گذاشته شده است که سنجش روایی در محیط نرم افزار SPSS نشان می دهد که ضریب آلفای کرونباخ مقاله ۷۹٪ است که حاکی از پایایی بالای پرسشنامه است.

کلمات کلیدی:

قانون اساسی، مرجع امنیت، اندیشه حاکمیت، سرمایه های اجتماعی، فرهنگ عمومی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1396175>

